

Written by

Tuesday, 01 April 2008 19:24 - Last Updated Saturday, 31 May 2008 11:11

ரங்கராஜன் கமிட்டியால் அரசுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிந்துரையில், உள்நாட்டு கச்சா எண்ணெய்க்கு விலை நிர்ணயிப்பது தொடர்பாக எவ்வித ஆலோசனையும் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் "கண்டிப்பிடித்த" நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவும், "மயை அரசு, நிலைக்குழுவிடம் பொய் சொல்லியதாக"க் குற்றஞ்சுமத்தியது. மேலும், ஜூன் 2006இல் அன்றை அரசுக்கு அளித்த மற்றொரு அறிக்கையில், "உள்நாட்டு கச்சா எண்ணெய்க்கு விலை நிர்ணயிப்பது தொடர்பாக ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துமாறு" மீண்டும் வலியுறுத்தியது, நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு. நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவை நாடாளுமன்றத்திற்கு இணையாக மதிக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டாலும், அது அளித்த பரிந்துரைகளோ, பணசா காசுக்கும் பயன் இல்லாமல், சிவிடின் காதில் ஊதிய சங்காக முடிந்து போனது.

கச்சா எண்ணெயின் அடக்க விலையை நிர்ணயிப்பதில் நடந்து வரும் இப்பகற் கொள்ளை ஒருபுறமிருக்க, கச்சா எண்ணெயில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரி என்பது, மயை/மாநில அரசுகளின் கஜானாவை நிரப்பும் அமுதசுரபியாக இருந்து வருகிறது.

சுன்னையில் ஒரு லிட்டர் பெட்ரோலின் சில்லறை விற்பனை விலை ரூ. 41.25. இதில் ரூ. 23.97ஐ, வரியாக, மயை/மாநில அரசுகள் பறித்துக் கொள்கின்றன. இதன்கைக் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், 1 லிட்டர் பெட்ரோலின் சில்லறை விற்பனை விலை ரூ. 17.28 தான்.

பெட்ரோலியப் பொருட்களின் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள் சிறீ லங்காவில் 37%, தாய்லாந்தில் 24%, பாகிஸ்தானில் 30%, மற்ற பல நாடுகளில் 20 சதவீதமாகவும் இருக்கும்பொழுது இந்தியாவில், பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீது மாநில அரசுகள் விதிக்கும் விற்பனை வரி மட்டும் 18.9 சதவீதத்தில் இருந்து 34 சதவீதம் வரை எகிறிப் பாய்கிறது. இவ்விற்பனை வரி தவிர்த்து, சங்கவரி, கலால் வரி, நுழைவூறு வரி, கல்விவரி, எண்ணெய் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி வரி என அடக்கடக்காக பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீது பலவற்று வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக, ஒரு லிட்டர் பெட்ரோலின் சில்லறை விற்பனை விலையில் 57 சதவீதமும்; ஒரு லிட்டர் டீசலின் சில்லறை விற்பனை விலையில் 35 சதவீதமும் பலவற்று வரிகளாக மக்களிடமிருந்து பிடுங்கப்படுகின்றன.

Written by

Tuesday, 01 April 2008 19:24 - Last Updated Saturday, 31 May 2008 11:11

பெட்ரோலியத் துறை அமைச்சகம் நாடாளுமன்ற நிலைக் குழுவாக்குக் கொடுத்துள்ள அறிக்கையின்படி, 200405ஆம் ஆண்டில் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விற்பனை மில்லம் மைய அரசாங்கக் கிடத்த வரி வருமானம் 77,692 கோடி ரூபாய்; மாநில அரசாங்காக்குக் கிடத்த வரி வருமானம் 43,254 கோடி ரூபாய். அந்த ஆண்டு, மைய அரசிற்கு சங்கவரி மில்லம் கிடத்த வரி வருமானத்தில் (54,738 கோடி ரூபாய்), 35 சதவீதப் பங்கு பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விற்பனை மில்லம் மட்டுமே கிடத்திருக்கிறது.

பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலைகள் உயர்த்தப்படும் ஒவ்வொரு முறையும், அவ்விலை உயர்வாக்கு நேர்விகிதத்தில் அரசின் வரி வருமானமும் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. 200506 ஆம் ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டில், 53,182 கோடி ரூபாய் சங்க வரியாக வசூலிக்க வேண்டும் என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த இலக்கு பின்னர் 64,215 கோடி ரூபாயாகத் திருத்தப்பட்டது. அந்த பட்ஜெட் ஆண்டின் இறுதியில் சங்க வரி வருமானம் 65,050 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்தது. பட்ஜெட்டில் போட்டதைவிட 22.32 சதவீதம் அதிகமாக சங்கவரி வசூலானதற்கு, பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலை உயர்வும் காரணமாக அமைந்தது என மைய அரசின் தணிக்கை அறிக்கை கூறிப்பிடுகிறது.

பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலை உயர்வால் பணவீக்கம் ஏற்பட்டும், ஓட்டு மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வேட்டை வதைத்துவிடும் என்பதால், முதலாளித்துவப் பொருளாதார நிபுணர்கள்கூட, பெட்ரோலியப் பொருட்களின் மீது விகிதக்கப்படும் வரிகளைக் குறைக்கமாறு அரசிடம் கூறி வருகிறார்கள். ஆனால் மைய அரசோ, இந்த வரிக் கொள்ளையை விரிவாக்குவதில் தான் கூறியாக இருந்து வருகிறது.

எங்கும் இல்லாத அதிசயமாக, எண்ணெய் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி வரி என்ற பெயரில் புதுவிதமான வரியொன்றை உள்நாட்டுக் கச்சா எண்ணெய் மீது விதித்து, அதன் மில்லம் ஆண்டாக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் வசூலித்து வருகிறது, மைய அரசு. 1974ஆம் ஆண்டு தொடங்கி விகிதக்கபட்டும் வரும் இவ்வரியின் மில்லம், இதுநாள் வரை ஏறத்தாழ 64,000 கோடி ரூபாய் மைய அரசிற்கு வருமானம் கிடத்திருந்தாலும், எண்ணெய் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்காக இவ்வரி வருமானத்தில் இருந்து செலவழிக்கப்பட்டதுள்ள தொகை 902 கோடி ரூபாய் தான். மீதிப் பணம் முழுவதையும் மைய அரசு ஊதாரித்தனமாகச் செலவழித்திருப்பதாக நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு கூற்றஞ்சுமத்தியுள்ளது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக பெட்ரோலியப் பொருட்களின் மீது கல்வி வரியைக் விதித்து வருகிறது மைய அரசு; வளர்ச்சி வரியைச் சூரூட்டிக் கொண்டு, எண்ணெய்

Written by

Tuesday, 01 April 2008 19:24 - Last Updated Saturday, 31 May 2008 11:11

நிறுவனங்களையே அம்போ எனக் கவிட்டுவிட்ட மயை அரசு, கல்வி வரியில் மட்டும் கை வகைக் காமல் விட்டிருக்குமா?

சர்வதேசச் சந்தையில் கச்சா எண்ணெயின் விலை தாறுமாறாக உயரும் பொழுது, அதனைப் பாதிப்பில் இருந்து உள்நாட்டு நுகர்வோரைக் காப்பாற்ற 15,000 கோடி ரூபாய் பெறுமான அவசர கால நிதியொன்றை மயை அரசு தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. அரசுக்குப் பதிலாக, பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலையை சந்தைத் தீர்மானிக்கும்படியான சீர்திருத்தம் இத்துறையில் புகுத்தப்பட்டபொழுது, அந்த 15,000 கோடி ரூபாயையும் மயை அரசே சுரூட்டிக் கொண்டது.

இந்தியாவில் உள்ள 18 கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளில் 17 அரசு வசமும், ஒரு ஆலை தரகு முதலாளி அம்பாணி வசமும் உள்ளன. இந்தியாவின் ஓட்டு மொத்த எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் திறனில் 74 சதவீதம் அரசு நிறுவனங்களிடமும், 26 சதவீதம் அம்பாணியிடம் இருக்கிறது. எனினும், இந்தியாவில் இருந்து பெட்ரோலியப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் வர்த்தகத்தில் அம்பாணி நிறுவனம்தான் (59 சதவீத ஏற்றுமதி) முன்னணியில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அம்பாணியிடம் கொண்டுள்ள வரக்கப் பாசம்தான் இதற்குக் காரணம். பெட்ரோலியப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு, அரசு சங்க வரிச் சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது. இந்தச் சலுகைகளை அம்பாணியே ஏகபோகமாக அனுபவிக்க வண்டும் எனப் பதற்காகவோ, ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் அரசு எண்ணெய் நிறுவனங்கள் அடக்கி வாசிக்கின்றன.

இதனை ஆராய்ந்த நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவும், "சர்வதேசச் சந்தையில் பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதால், விற்பனையின் மூலம் கிடைக்கும் இலாபமே போதுமானது; ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்கத் தனியாக வரிச் சலுகைகளை அளிக்க வண்டியில்லை. இந்த வரிச் சலுகைகளை நீக்குவதால் கிடைக்கும் வருமானத்தை, உள்நாட்டு மக்கள் பலன் அடையும்படி, பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலையைக் குறைக்கப் பயன்படுத்தலாம்" எனப் பரிந்துரைத்தது.

இந்த ஆலோசனையைக் கேட்டு, அம்பாணி அலறுவதற்கு முன்பாகவோ, அரசாங்கம் அலறியது. "இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் பெட்ரோலியப் பொருட்கள் சர்வதேசச் சந்தையில் நிலவும் போட்டியைச் சமாளிக்கும் வண்ணம் விலை மலிவாகக் கிடைக்க வண்டும் எனப் பதற்காகவோ சங்கவரிச் சலுகைகளை அளித்து வருகிறோம். எனவே, இச்சலுகைகளைத் திரும்பப் பெற முடியாது" எனக் கூறி, அம்பாணியின் வயிற்றில் பாலை வார்த்தது.

Written by

Tuesday, 01 April 2008 19:24 - Last Updated Saturday, 31 May 2008 11:11

அரசாங்கத்தின் கொள்கை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள இயலக்கூடியதென்று பார்க்கலாம். பெட்ரோலும், டீ சலும், மண்ணெண்ணெயும், சமையல் எரிவாயுவும் உள்ளூர் மக்களுக்கு விலை மலிவாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது பற்றி அக்கறை கொள்ளாத அரசாங்கம், இந்தியப் பெட்ரோலியப் பொருட்கள் சர்வதேச சந்தையில் விலை மலிவாகக் கிடைக்க வேண்டும் எனக் கவலைப்படக்கூடியது. மண்ணெண்ணெய்க்கும், சமையல் எரிவாயுவிற்கும் தரப்படும் "மானியத்தின்" நிறுத்த வேண்டும் எனத் திருவாய் மலரும் மனமோகன் சிங், அம்பானி அனுபவித்து வரும் ஏற்றுமதி வரிச் சலுகைகளை நிறுத்த மறுக்கிறார்.

200405 ஆம் ஆண்டில் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விற்பனை மட்டம் அரசுக்குக் கிடைத்த மொத்த வரி வருமானம் 1,20,946 கோடி ரூபாய் என்று ஏற்கெனவே பார்த்தோம். இவ்வரி வருமானம் போக, அரசு எண்ணெய் நிறுவனங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாயை இலாப ஈவாக மயை அரசிற்கு அளித்து வருகின்றன. சர்வதேச சந்தையில் கச்சா எண்ணெயின் விலை குறைந்த பொழுது, அதற்கு உள்நாட்டில் விலை குறைப்பு செய்யாமல் அடித்த கொள்ளை தனிக்கதை. இப்படியாக பெட்ரோலியத் துறை பொன் முட்டையிடும் வாதமாக இருக்கும் அதேசமயம், சமையல் எரிவாயுவிற்கும், மண்ணெண்ணெய்க்கும் 200506ஆம் ஆண்டில் அரசு கொடுத்த "மானியமோ" வறும் 2,535 கோடி ரூபாய்தான். (ஆதாரம்: தினமணி, 13.1.08, பக். 8)

பொது மக்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு மலே வரியாகப் பறித்துக் கொண்டுவிட்டு, 2,500 கோடி ரூபாயைத் திருப்பித் தருவதை மானியம் என்று எப்பிச் சொல்ல முடியும்? இந்த 2,500 கோடி ரூபாய் திருப்பித் தரப்படுவதைக் கட்ட நிறுத்திவிட வேண்டும் எனக் கூறிவரும் மனமோகன் சிங்கின் மதேமகைக்கும், ஒரு வழிப்பறித் திருடனின் இரக்கமின்மகைக்கும் இடையே என்ன வேறுபாடு இருந்து விட முடியும்?

சர்வதேச சந்தையில் கச்சா எண்ணெயின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போவதற்கு அமெரிக்கா, ஈராக்கில் நடத்திவரும் ஆக்கிரமிப்புப் போர், அமெரிக்கப் பொருளாதாரமும், அமெரிக்க டாலரும் நசிவடைந்திருப்பது உள்ளிட்ட பல்வேறு திரைமறைவாகக் காரணங்கள் உள்ளன. இவற்றைக் கண்டித்து அம்பலப்படுத்த முன் வராத மனமோகன் சிங், பெட்ரோல் டீ சலின் விலையை உயர்த்தி, மக்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்கிறார். இப்படிப்பட்டவரை பொருளாதாரப் புலி என அழைப்பதைவிட, ஆட்கொல்லிப் புலி என அழைப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

